

גליון היכל הקודש

גליון שבועי יוצא לאור ע"י

מוסדות היכל הקודש ברסלב ירושלים

נתניסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (ירושלים)

הדלקת הנרות.....4:01
מוצאי שב"ק לר"ת.....5:54

שיעורים כסדרן

נ"ך.....נחמיה י"א-י"ב
בבלי.....עירובין ק"ד
ירושלמי.....חגיגה י'
תוספתא.....סנהדרין ב'
רמב"ם.....שבת כ"ז

שעה 10, גליון 9 (474)

פרשת תולדות, ה' כסלו, שנת תשפ"א לפ"ק

מוהר"א"ש מספר

אתה לא יכול לבד

יהודי הגיע פעם למוהר"א"ש עם קושיה חזקה על ליקוטי מוהר"ן. רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י') שהבעלי גאווה אומרים שיכולים להתפלל בעצמם, ואין צריכים ללכת אל צדיקי הדור, ושאל היהודי את מוהר"א"ש: למה רבינו ז"ל קורא אותם בעלי גאווה, ולמה באמת צריכים ללכת אל הצדיק, הלא רבנו ז"ל למד אותנו, שכל אחד ואחד יכול להתפלל, וכל אחד יכול לפעל כל מבקשו אצל השם יתברך, ואם כן למה רבינו ז"ל קורא אותם "בעלי גאווה", אלו שאומרים שיכולים להתפלל בעצמם?

מוהר"א"ש ענה על זה שהתרוץ הוא פשוט ביותר. נכון שכל יהודי יכול וצריך לבקש להשם יתברך על כל דבר, אבל אם לא הולכים לצדיק, לא יקח זמן רב עד שיפסיקו לגמרי לדבר ולבקש מהשם. אנשים עוברים צרות ויסורים מאד קשים. בהתחלה האדם אכן יתחזק ויבקש הרבה מהשם אבל כשיעבר זמן מה הוא <<<<<<

א ווארט אויף די פּרשָׁה

ויגדלו הנערים ויהי עשן איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים. מביא רש"י בשם המדרש (פנחומא חזא ד') כל זמן שהיו קטנים לא היו נכרים במעשיהם, ואין אדם מדרקק בהם מה טיבם. כיון שנעשו בני שלוש עשרה שנה, זה פרש לבתי מדרשות וזה פרש לעבודת זרה. ממשיך רש"י ואומר שעשיו היה ידע ציד, הוא ידע היטב איך לצוד ולרמות את אביו, הוא שאל שאלות, "אבא, היאך מעשרין את המלח ואת התבן?", הוא הלך עם הליצנות והחכמות שלו. אף יעקב היה איש תם, הוא לא התמצא בכל הדברים האלו, הוא אמר את מה שהוא חושב, מי שלא כל כך חריף לרמות, הוא נקרא "תם". יושב אהלים, יעקב ישב באהלי הצדיקים שם ועבר.

רבינו הקדוש אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן י"ב) כשאדם הולך אחר שכלו וחקמתו יוכל לפל בטעותים ומכשולות רבים ולבוא לידי רעות גדולות, חס ושלום. ועקר היהדות הוא רק לילך בתמימות ובפשיטות, בלי שום חכמות ולהסתפל בכל דבר שעושה, שיהיה שם השם יתברך ולכלי להשיג כלל על כבוד עצמו רק אם יש בזה כבוד השם יתברך יעשה, ואם לאו לאו

את זה צריך אצל להחזיר בילדים כשהם עדין צעירים, שלמה המלך אומר (משלי כ"ב, ו) "חנף לנער על פי דרכו גם פי זקינו לא יסור ממנה", חז"ל אומרים על זה (מדרש משלי כ"ב, ג) "אם חניכת את ילדך בצעירותו לתורה, הוא יגדל כף עם תורה ויראת שמים".

הורים יכולים לחשב שיש להם עוד הרבה זמן, הם יחכו עד שהילדים יגדלו ואז יחנכו אותם. האמת היא שכאשר הילדים גדלים אז כבר מאחר מדי, כשאוחזים כבר בכר מצוה רואים כבר לאן הילד פונה, אחד הולך לבית המדרש ללמד, והשני - מסכן - הולך לשטיות, זה תלוי איך חנכו את הילד כשהוא היה עוד קטן מאד.

עיקר חנוף הילדים תלוי בהורים עצמם. איך שההורים מתנהגים, כך בדיוק הילדים יתנהגו. אי אפשר לצפות כלל שהילדים יהיו יותר טובים מההורים שלהם.

חז"ל אומרים (סוכה ג') שכששומעים ילד מדבר ברחוב, שידעו שאת הדברים הילד שמע או מאביו או מאמו. כשרואים ילד שלא מדבר בעדינות, הוא צועק ומקלל ומדבר נבול פה רחמנא ליצלן, זה סימן שהילד שמע בבית שפך מדברים, ולכן הילד גם מדבר כף. וכשרואים ילד שמדבר בעדינות עם דרך ארץ, כשהוא מבקש משהו הוא מבקש זאת בעדינות, הוא מתנצל כשהוא עושה משהו שלא פהגן, הוא מודה למי שעושה לו טובה, אז מתגלה שזאת השפה שהוא למד אצל הוריו בבית. כל מה שההורים עושים, משתקף אצל הילדים.

לכן אם הורים רוצים לראות נחת יהודית מילדיהם, שיראו קודם לחנך את עצמם. שהם בעצמם יראו להתנהג בדרך ארץ ובעדינות. ואז זה אוטומטית ישתקף אצל הילדים.

לדאבונו ישנם ילדים שגולשים מדרך התורה, וההורים אוכלים את הלב ולא יכולים לראות זאת. זה אוכל אותם חי, והם לא יכולים להבין איך זה קרה לילדים, בזמן שהם יודעים שהם בעצמם לא התנהגו ככה. אם הילדים רק מחקים את ההורים, איך יתכן שהילדים לצערנו לא שומרים תורה ומצוות, בזמן שההורים כן מקפידים על הדברים האלו?

בהחלט קיים גם "יוצא מן הכלל", יכול להיות באמת שהילדים התחברו עם חברים רעים שהולכו אותם בדרך יצקלות, ולכן הם עזבו את הדרכים הטובות של הוריהם. אבל לא תמיד רק זאת הסבה, לפעמים יכול להיות טמון מאחורי זה גם אשמת ההורים. <<<<<<

א גוט ווארט

שלא יפריע לך שאתה אדם שקט וביטחון גדול, זה בכלל לא בעיה להיות אדם שקט וזה לא חסרון להיות אדם ביטחון, ביטחון זאת מדה יהודית, כמו שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (קבמות ט.) שאחד מסימני ישראל הוא שהם "ביטחנים"; עוד אומרים חז"ל (נדרים כ.) על הפסוק (שמות כ, ט): "ובעבור תהיה יראתו על פניכם", זו בנושה, "לבתי תחטאו", - מלמד שהבושה מביאה לידי יראת חטא, מי שיש לו את מדת הבושה לא יגיע לידי חטא.

אמת, עברת ילדות קשה מאד; מאד קשה לשמוע מה שאתה פותב שעשוי לך, שברו אותך הרבה, נרדו לחיך, רמסו אותך ובאו אותך, אבל אני חייב להגיד לך שהתחלתי שלך נתונה בידיים שלך. אם תכניס בעצמך אמונה, תשיר להשם יתברך שירות ותשבחות, תודה ותהלל אותו, על ידי זה תצא מהמרמור שלך. (עצתו אמונה ראה תשע"ט)

יאבד את התאבון, והוא יפסיק לבקש על זה. ולכן צריכים ללכת לצדיק, לקבל את החזק וההתחזקות שאף פעם לא יתאשו אלא יתחזקו תמיד לבקש מהשם פעם אחר פעם.

הצדיק כבר דבר כל כך הרבה אל השם עד שהוא כבר נהיה כל כולו תפלה, כמו שדוד המלך אמר על עצמו (תהלים קט, ד) "ואני תפלה". הצדיק כבר בלה כל כך הרבה ימים ושנים בדבור אל השם, שזה כבר נהיה לו כטבע, ולכן יש לו את הכוחות להתחזק בכל מצב קשה, והוא גם יכול לחזק כל אחד שאף פעם לא יעזוב את התפלה.

הגמרא מספרת (ברכות י.) שישעיהו הנביא הגיע לבקור חולים אצל חזקיהו המלך בעת חוליו ואמר לו נבואה שישאיר צואה כי הוא הולך למות מהחולי הזה. חזקיהו המלך לא נבהל, ובכלל לא התפעל מזה, רק אמר לנביא: "בן אמוץ כלה נבואתך וצא! כך מקבלני מבית אבי אבא דוד המלך, אפילו חרב חדה מנחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים". וכך הנה, חזקיהו המלך הסב את פניו לקיר והתפלל אל השם והוא נשאר בחיים.

אכן כי חזקיהו המלך החזיק את עצמו עם הלמודים והעצות מסבו דוד המלך, זה עזר לו שהיה לו את החזק לא להתיאש. אפילו שהוא שמע נבואה מאת השם יתברך שהוא הולך למות, הוא עדין לא הפסיק לבקש מהשם. את הכח הזה אפשר לקבל רק כששומעים לעצות של הצדיק.

כשאדם מתחכם והוא חושב שהוא יכול להסתדר לבד בלי העצות של הצדיק, זה מאד טפשי, הוא לא יגיע לשום מקום והוא לא יוכל להצליח בזה העולם.

מוהרא"ש המשיל על זה משל שסוחר נסע לעסקיו למדינה רחוקה, המדינה היתה לו מאד זרה הוא לא הכיר את המקום, הוא לא הכיר את האנשים, והוא אפילו לא ידע את השפה. הוא הסתובב שם לגמרי אבוד, הוא לא ידע איך להתחיל לעשות שם עסקים, ופתאום הוא פגש אדם מכר שידוע את השפה שלו והוא מתמצא במדינה ההיא, והוא התחיל ללמד אותו איך מתנהגים שם, הוא הראה לו איפה אפשר ללכת לאכול ולישון, ואיפה אפשר לעשות עסקים טובים ולקנות סחורה טובה בזול, ולאיפה לא ילך לעשות עסקים כי שם ירמו אותו היטב.

הסוחר הרי צריך לרקד משמחה שהוא מצא מישהו שעוזר לו ומראה לו את הדרך הנכונה וחוסך לו כל כך הרבה עבודה. אבל אם לסוחר אין שכל, הוא מתחכם ולא מקשיב לו, אז יתכן מאד שהוא יכשל במשימה שלו.

אותו דבר עם נשמה של יהודי שיורדת לעולם הזה ולא יודעת מה צריך לעשות פה, ואיך מסתדרים? מה טוב לעשות ומה לא טוב? ומגיע צדיק שנותן לו עצות טובות איך לעבור את החיים בזה העולם בדרך הכי יפה, שהוא יצליח ברוחניות ובגשמייות, שיהיו לו חיים טובים ומתוקים בעולם הזה, וגם אחר כך הוא יגיע לאיפה שהוא צריך להגיע בעולם הבא, הרי אדם אמור להיות טפס גדול אם הוא לא רוצה להקשיב ולצית לצדיק.

פעם הבעל התניא הקדוש זכותו תגן עלינו קרא לנכדו הצמח צדק זכותו תגן עלינו ושאל אותו: "היכן כסף הנדוניה שלך?" ענה ואמר לו נכדו שהוא אצל עשיר אחד בעיר וויטעבסק, כי הוא מסר לו את הכסף בהתר עסקה שיעשה מזה מסחר, ויתן לו אחוזים, אמר לו בעל התניא זכותו תגן עלינו: "לך תביא את הכסף, ותכניס אותו בתוך קפה זו", והראה בידו על קפת צדקת רבי מאיר בעל הנס שעמדה על שלחנו... נכדו חשב שרצונו לחלק כל הכסף שלו לצדקה, לכן היה קשה לו לצית, והוא הלך לדרכו.

לא עברו כמה ימים, ובאה אשתו של ה"צמח צדק" מהעיר וויטעבסק וספרה בבכיה רבה לפני בעלה וזקנה, שהעשיר הנ"ל פשט את הרגל ואבד כל כספו.

ענה ואמר בעל התניא: "אפילו הילדים שלי אינם מציתים לי, אבל כשלמדנו אצל רבינו המגיד ממעזריטש זכותו תגן עלינו אפילו אם אמר לנו המגיד לנסע לאיזה מקום, לא שאלנו שום שאלות כלל ותכף ומיד נסענו בזריזות גדולה בלי שום שהיה".

אפילו שההורים אכן שומרים שבת, אבל באיזו צורה הם שומרים שבת? מה רואים הילדים אצל ההורים בשבת קודש? הם רואים שההורים שמחים שמגיע שבת קודש? הם רואים שהשבת יקרה וחשובה בעיני ההורים? או שהם רואים שההורים שומרים שבת רק כי אין להם ברירה אחרת והם מתפשטים איך אפשר כבר להתפטר מהשבת?

פה מנח ההבדל הגדול. ילדים על פי רוב לא יהיו יותר טובים מהוריהם. אם כבר, הילדים ירדו בדרגה אחת פחות מהוריהם. אם הילדים מרגישים שהשבת היא קדושה וחשובה אצל ההורים, שההורים שמחים עם השבת ומעבירים את השבת בשמחה עצומה, אז יוקרה של השבת תחזק גם בלבבות הילדים. והם לא יעזבו לחלל את השבת חס ושלום.

אותו הדבר זה בכל המצוות האחרות. הכל תלוי באיזה אורח וחשק ההורים מקימים את המצוות. אם הם לא מתפשטים להתחמק ממצוה פשקצת קשה, אם הם לא מזלזלים בעברה שזה לא כל כך נוראה כשזה מסתדר להם קצת יותר נוח ככה. כך זה יקלט גם אצל הילדים.

כשילד מפסיק להניח תפלין חס ושלום, זה סימן שפנרעה הוא ראה אצל אביו שכל הנחת התפלין שלו היתה 'מהיכי תיתי'. ילד שמתחיל לאכול נבלות וטרפות רחמנא ליצלן, הוא פנרעה לא ראה אצל הוריו שהם מקפידים להסתפל לפני שהם אוכלים משהו אם יש לזה הכשר טוב, אם האולם או המסעדה תחת השגחה טובה, וזה קירר אצלם את הרגש לכשרות.

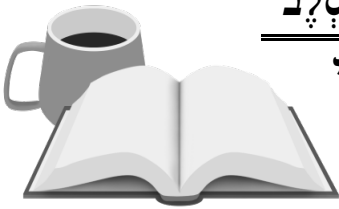
מדוע שילד לא יכבד את הוריו? כי זה מה שהוא ראה בבית שאביו ואמו צוחקים מהוריהם ובכלל לא מחשיבים אותם, ולכן הוא מחקה אותם ועושה את אותו הדבר.

כשילד רואה איך שאביו עסוק כל היום רק בשטיות ולא פותח אף פעם ספר יהודי בבית, איך אפשר לדרוש מילד כזה שעוד יהיה לו חשק ללמוד תורה? חז"ל אומרים (ברכות י"א): "אגמירו בנייכו תורה, פי היכא דליגרוסו בהו", ילד שרואה איך שאביו לומד בכל יום קצת תורה, הוא גם יקבל חשק ללמד תורה. ילדה שרואה איך שאמא שלה מעריכה ומסמלת בהערצה שאבא יושב ולומד תורה, היא גם תעריך זאת. כמו שחז"ל אומרים (ברכות י"ז): "נשים במאי זכיין? באקריוי בנייהו לבי בנישתא וכיו", כשילדה רואה שלמוד התורה זה משהו חשוב בעיני אמה, היא מחכה לבעלה כשהוא חוזר מלמוד התורה, היא לוקחת את הילדים לחידר ללמד תורה, אז מקבלת הבת גם את הרגש שלמוד התורה זה דבר חשוב ויקר, והיא גם תסתפל בהערצה על כך.

חז"ל אומרים (עין ירושלמי עירובין פ"ו ה"ט) שיהודים היו שולחים את הערוב שלהם עם לדיהם, כדי שהילדים ילמדו לעשות מצוות. זה אפילו במצוות ערוב שהיא רק מדרבנן. הכל במטרה שהילדים יחוו עם כל מצוה, שישתתפו בכל מצוה וכך הם גם יקבלו רגש לקיים את כל המצוות האלו.

אלו רק מספר דגמאות, אבל כך זה בכל המצוות. הן במצוות שצריך לקיים, והן בעברות שצריך להזהר שלא לעשות, והן במדות טובות איך שיש להתנהג. אם הילדים מרגישים שההורים רוצים להיות ראויים וכשרים, הם מנסים לעשות מה שצריך ואת מה שהשם יתברך דורש מאתנו. הם שמחים לעשות רק את רצון הבורא, והם לא מזלזלים בשום דבר טוב וכשר; אז אפשר לקנות שבועות השם זה יעבור גם לילדים, שהם גם יתאמצו וינסו ללכת רק בדרך טובות, ואז ההורים יראו מהם הרבה נחת יהודית.

(זאת התורה תולדות ד', קונטרס אידיש נחת)

שאלות ותשובות ברסלב

מה אני עושה שאשתי רוצה שאשב בפולל, אבל זה לא בשבילי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני רוצה קודם להודות לראש הישיבה על כל החינוך, דרשות, שאלות ותשובות, וכו'.

התחנתתי לפני כמה שנים, היה לי שם של בחור טוב בישיבה, אבל באמת לא אחזתי בכלום, רמייתי היטב. למעשה לא הרחתי שום דבר מזה כי כשהגעתי לשדוכים הציעו לי מסלמה ומשמנה, ואף פעם לא היה לי קשר פתוח ונורמלי עם ההורים שלי, לכן כשהציעו את השירוף שלי לא אמרתי כלום. אשתי היא אכן אשה יהודיה כשרה עם כל הפרושים, אבל למעשה היא בדרגה הרבה יותר גבוהה ממני.

ככמה שנים אחרי התחונה נסיתי להתאים את עצמי, אבל אחרי כמה שנים זה נהיה יותר גרוע, סחבתי בפולל ימים שלמים, ועבדתי עליה שאני לומד, חייתי חיים כפולים ממש בכל פסיעה.

עכשיו אני רואה שזאת לא דרך, נסיתי להפתח קצת, התחלתי להגיד לה שאני חושב ללכת לעבוד כי כולל זה לא בשבילי, אבל היא אומרת כי היא חשבה שאני אברך ירא שמים, מה יש לי אם אתה הולך לעבוד?

אני באמת מרחם עליה, היא מוכנה במסירות נפש להביא פרנסה, העקר שאשאר בפולל, אבל אני מרגיש שאני לא מסוגל. אולי ראש הישיבה יכול לתת לי עצה?

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת תולדות, כ"ח מר-חשוון, שנת תשפ"א לפרט קטן לכבוד ... נרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

האדם האחרון שאמה יכול לעבוד עליו זה אשתך; על האישה אי אפשר לעבוד, האישה היא מהיחידים שמפירים היטב את הבעל, היא יודעת מיהו בעלה, אם הוא אדם כשר או לא; עם האישה אי אפשר לשחק. ולכן חבל לשבת סתם בפולל ולדמין שהיא תחשב שאמה לומד; אם אתה הולך בטל עליך לצאת מהפולל כמה שיותר מהר. ללכת בטל זו ספנה גדולה, חכמינו זכרונם לברכה אומרים (פחובות ט:): "הבטלה מביאה לידי זמה ולידי שעמום", כשהולכים בטל מגיעים אחר כך לידי עבירות ונכנסים לדכאון; בטלה זה דבר מזיק ביותר, מאבדים את טעם החיים, מאבדים את הטעם מהכל.

למה אתה אומר שאי אפשר להיות יהודי כשר כשעובדים? לעבוד זה לא סתירה עם להיות כשר, לעבוד זה לא סתירה עם למוד התורה הקדושה; ישנם מאות ואלפי אנשים כשרים ויראי השם שעובדים ברב היום ובשאר הזמן הם קובעים לעצמם עתים לתורה. הם מתחילים את היום לפנות בקור עם תורה ותפלה, באמצע היום הם שוב חוטפים תורה ובלילה הם שוב קובעים לעצמם זמן ללמוד.

אל תתפח עם אשתך, היא לא מתכננת לרעתך, היא רוצה חיים טובים, היא רוצה בעל ירא שמים. מפריע לה לראות איך שאמה משחק אתה, מפריע לה שאמה לא מתנהג כשורה, היא מפתחת שכשחלף לעבוד זה היה עוד יותר גרוע, אבל אם אתה תמלא את הזמן עם דברים טובים, לא תלך בטל - היא תתחיל לאחז ממך, היא תחשיב אותך.

BreslevCenter.com answers

עוד מכתבים רבים מראש הישיבה שליט"א בכל הנושאים, בקונטרס השבועי "עצתו אמונה" כדי למבלו התמשרו 664-7644-052

וספר אז בעל התניא, זכותו תגן עלינו שפעם צנה להם המגיד לנסע לאיזו דרך, ולא אמר להם אפילו להיכן לנסע, ולא שאלו שום שאלות כלל, רק הכינו עגלה עם סוסים ונסעו. אחר נסיעה של חמשים קילומטר בערך, הצרכו הסוסים לנוח מיגיעת הדרך, ונכנסו לאיזה כפר קטן, והעמידו את הסוסים שם באיזה אכסניה לאכל ולנוח. ובינתיים הלכו התלמידים לחפש איזה בית יהודי, ואחר ששאלו נתודע להם שגר שם בכפר יהודי אחד, והלכו אצלו.

היהודי הכניס אותם לביתו בכבוד רב, וראו שהוא איש ירא וחרד, שומר תורה ומצוות, ושאלו אותו, אם יש בכפר הזה עוד יהודים? ואמר להם שאין עוד יהודים, רק הוא היהודי היחידי בכל הכפר, ונולד וגדל כאן כל השנים, ויש לו כאן עסק ופרנסה, ולכן טוב לו הכפר הזה, אז שאלוהו: "האם יש כאן בית כנסת להתפלל?" ענה ואמר להם, שאין בכפר שום בית הכנסת, ובית הכנסת הכי קרוב הוא כשלושים ארבעים קילומטר מכאן.

אז תמהו כלם מאד, וענו ואמרו לפי תמם אל היהודי: "איך שייך שיהודי יגור באיזה כפר בלי בית הכנסת, ולא יענה קדיש, קדושה ו'ברכו', כל השנה?!" ובלו לראות יהודי.

והלכו משם, וחרזו לאכסניה לראות אם הסוסים כבר מוכנים לנסע הלאה, וכשמצאו שהכל על נכון, הכינו עצמם לנסע, ובדרךם עברו על יד הבית היהודי הנ"ל, וראו איך שהוא מטעין את כל חפצי ביתו וחבילותיו על עגלות, ומכין עצמו לעקר דירתו משם, ולעבר לעיר הגדולה שיש שם בית הכנסת...

אז הבינו למפרע את השליחות של רבם הקדוש המגיד זכותו תגן עלינו, ולמה שלחם לדרך הזו, כי בדבור אחד שדברו עם היהודי הזה, כבר פעלו אצלו דבר גדול, ומשם נסעו תכף ומיד בחזרה לעיר מעזריטש.

וסים בעל התניא "הרי שאף פעם לא שאלנו שום שאלות כשצוה המגיד לעשות איזה דבר, וכאן אינני זוכה שהנכד שלי יצית אותי"...

אשרי מי שזוכה ללכת לצדיק שיכול לעזור לו בדרך הארצה והקשה של זה העולם, הוא זוכה לצית לעצות שהצדיק מלמד אותו כף, יהיה לו טוב בעולם הזה ובעולם הבא. (שיחות מוהרא"ש חלק י"א ערך אמונת חכמים וחלק ט"ו ערך צדיק)

ספור חייו של רבנו הקדוש (פד)

תקציר: רבינו גר בעיר זלאטיפאלי.

שמו

ורבנו ז"ל לא הסתפל על שום דבר שבעולם ועבד עבודתו במסירות נפש. וגם שם בזלאטיפולי התענה רבנו ז"ל. ופעם אחת התענה משבת לשבת ויכוס שישי הכרח לנסע להמרחץ, פי לא היה יכול לילך. ואמר, שזה היה, מחמת שנודע הדבר לרבים, שהוא מתענה. מחמת זה נחלש כל-כף.

שמה

ואז בהיותו בזלאטיפולי התחיל רבנו ז"ל להשיג בענין תקון הנשמות (כף ספר אחר-כך כשנעשה בעל השדה בשנת תקס"ו עי' לקמן סימן תרג).

שמו

ואף שבערה על רבנו ז"ל מחלקת גדולה בעיר זלאטיפולי, אף-על-פי-כן היה רבנו ז"ל מפרסם לצדיק גדול, קדוש ונורא. והיו נוסעים אליו מהרבה מקומות.

שנו

בכפר אחד סמוך לזלאטיפולי היה גר איש אחד, שהיה מחזיק הארבענדא (תכירות) מאדון הכפר והקרעטשמעס (הפנדקים), אשר סביבות הכפר, וכל האנשים שהחזיקו הקרעטשמעס, היו משלמין לו הראטעס (דמי התכירה) והיתה לו אשה צנועה מאד ונדיבת לב מאד והיתה מחמת תמיד על מחזיקי הקרעטשמעס. כשלא היה להם לפעמים לשלם לבעלה הראטע, היא נתנה להם כסף לשלם.

ויהי היום ונחלתה האשה במחלה מסכנת מאד, עד שהיתה נוטה למות. ובעלה השתמש ברופאים גדולים הרבה, ולא הועילו כלום. והקרעטשמעס, היה הנה לבם מאד על האשה בידעם, שאם חס וחלילה תמות האשה הזאת, יהיה מר להם מאד ולא יהיה מי שיחם עליהם. על-כן השתדלו הרבה כלם כאיש אחד ברפואתה ונסעו אל הרופאים להביאם.

(המשך יבא א"ח - נלקח מספר "פיעלת הצדיק")

קח את דרך הלמוד של רבינו (שיחות הר"ן, סימן עו); רבינו נתן לנו דרך מתוקה ללמוד התורה, דרך שמתאימה לפולס, לא משנה ראש טוב - ראש חלש, לא משנה אם פן מעוניינים ללמד או לא מעוניינים ללמד, דרך הלמוד של רבינו עובדת עם כל אחד.

תקבע לך שיעור בחמש רש"י עם תרגום, תתחיל את הפרשה ביום ראשון עד שני, ביום שני תמשיך הלאה משני עד שלישי, ביום שלישי תלמד עד רביעי, עד שבסוף השבוע תסיים את כל הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (פרכות ח): "לעולם ישלים אדם פרושיותו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרושיותו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו", השלחן ערוך פוסק (אורח חיים, סימן רפה, סעיף ג): "מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור", אפשו להתחיל לעבור על הפרשה כבר מיום ראשון; והמשנה ברורה מביא (שם, סעיף קטן ח) מהגר"א זכר צדיק לברכה, שהוא נהג כך, בכל יום הוא למד קצת; ביום ראשון עד שני, ביום שני עד שלישי, ביום שלישי עד רביעי וכן הלאה. קשה לכתוב בזו הדרך, אזי יכולים להיות בטוחים שיעברו בכל שבוע על כל הפרשה.

לאחר מכן תקבע לך שיעור במשניות; תתחיל מסכת ברכות ותלמד פרק אחר פרק, אל תסתפל אם אתה מבין את מה שאתה לומד או לא, תגיד את המלים של המשניות. כל מילה של תורה שלומדים יש לו להקדוש ברוך הוא נחת רוח מזה, כמו שהזהר הקדוש אומר (קדושים פה): "ומאן דתיאובתיה למלעי באורייתא", מי שרוצה ללמד את התורה הקדושה, "ולא אשכח מאן דיוליף ליה", ואין לו מי שילמד אותו ויבדיר לו את מה שהוא לומד, "והוא ברחימותא דאורייתא, לעי בה, ומגמגם בה בגמגומא דלא ידע", אבל מכיין שהוא אוהב ללמד, הוא לומד בלי להבין, "כל מלה ומלה סלקא", עליו לדעת שכל מילה של תורה שהוא לומד בלי הבנה עולה למעלה לשמים, "וקודשא בריך הוא חדי בהיא מלה", והשם יתברך שמח אתה. "וקביל לה", הקדוש ברוך הוא לוקח את המלים, "וניטע לה סתריה דהוא נחלא", ונוטע את המלים למעלה בשמים סביב נחל, "ואתעבידו מאלין מלין אילנין רבבין", ומהמלים צומחים אילנות גדולים, "ואקרוני ערבי נחל", הנקראים 'ערבות', "הדא הוא דקתיב (משלי ה, יט): באהבתה תשגה תמיד"; זו הדרך לזכות להגיע להבנת הלמוד.

ועל פולס תקבע לך שיעור בגמרא; תתחיל ללמד ש"ס ותלך בסדרן, דפי הגמרא שורפים את הציץ הרע. רבינו הקדוש אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן ריד): "תלמוד גימטריא של הקליפה המחטאת את האדם בפגם הברית שנקראת: "לילית". כשאדם לומד תורה שורף את הקליפה הזאת. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (קדושים ל): "בראתי יצר הרע, ובראתי לו תורה תכלין, אם אתם עוסקים בתורה אין אתם נמסרים בידו, ואם אין אתם עוסקין בתורה, אתם נמסרים בידו". אם תנצל את היום שלך, את שנות נעוריך הקרות - אשתך תסתפל עליך בכבוד, בהערכה; היא תעריך אותך ולא תריב איתך. השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

(עצתו אמונה תולדות תשפ"א)

חדשות בין כותלי מוסדותינו הק'

מעמד סיום מסכת עירובין האדיר במוצאי שב"ק הקרובה

הכנות אחרונות מתבצעות לקראת מעמד סיום מסכת עירובין האדיר שיתקיים במוצאי שב"ק הקרובה, שצפוי להיות מעמד נפלא מאד, לשמוח ולהודות להשם יתברך שזכינו לסיום מסכת עירובין, ולהתכונן בהתחדשות להתחלת מסכת פסחים.

להלן סדר המעמד: בשעה 8:45 פתיחת שערים, תיערך סעודה עשירה לכבוד שמחת הסיום, ובשעה 9:00 ישירו את הזמירות למוצאי שבת.

ישא דברים הר"ר אלימלך שארף שליט"א, מה המשמעות של להיות "ש"ס איד", יהודי של ש"ס, לו עצמו ולכל המשפחה, ומדוע יש צורך לערוך סיום אדיר שכזה ברוב עם בעת סיום מסכת. מרצה אורח חשוב, פה מפיק מרגליות, יספר איך לפני שנים יהודי בודד, עם רצון חזק לתת ליהודים את היכולת ללמוד תורה, הצליח ממש להפוך את כל העולם היהודי, ולגרום שכל אחד ויכל ללמוד תורה.

יסיימו את מסכת עירובין ומיד ותחילו מסכת פסחים, ואז יפצחו בריקודי שמחה להודות להשם יתברך שאנו זוכים ללמוד את התורה הקדושה מידי יום ביומו, ואחר מכן ירעיף ראש הישיבה שליט"א מדברות קודשו.

במהלך המעמד תנעים לציבור מקהלת הילדים "אידיש נחת" הידועה, בניצוחו של ר' משה קרויס הי"ו, יחד עם האברכים הכישרוניים ממקהלת "הלויים".

כמו כן ינעים לציבור ר' חיים מאיר ערפס הי"ו. ניגון חדש, שהולחן על ידי המלחין העולמי הנודע ר' יוסי גרין הי"ו, יוצג במעמד, ועוד שלל הפתעות יהיו במשך הסיום.

המעמד יסתיים בשעה 11:45 בדיוק, הזמנים יישמרו בהקפדה, לפיכך מתבקש הציבור החשוב לבוא בזמן, כדי לא להחמיץ את רגע מהמעמד הנפלא.

כרטיסים למעמד ניתן לקנות בוויילאמסבורג אצל מו"ה נחמן נתן קרויס הי"ו 347-404-8738, בבארא פארק אצל מו"ה יצחק משה רייך הי"ו 646-391-9053, בברסלב אצל מו"ה בניצון יאקאבאוויטש הי"ו 347-585-9054, בקרית יואל אצל מו"ה יואל טייטלבוים הי"ו 845-467-5299.

עקב המצב ויכולו להיכנס לאולם רק מספר מוגבל של אנשים. הבטיחו את מקומכם ורכשו כרטיסים מבעוד מועד.

היות ובסיום הקודם אולם הנשים לא היה מסודר כראוי, הפעם השקענו כוחות מיוחדים כדי לתת לנשים מקום נח, שתוכלנה להשתתף במעמד כולו, כמו כן תעמוד לרשותן שמרטפיה בחינם, לילדים עד גיל שלוש. הדרו עלך מסכת עירובין!

חתונה יפה של תלמיד הישיבה

השבוע ביום שלישי שמחו בחורי הישיבה ואנשי שלומינו בשמחת החתונה של החתן יהושע רבינוביץ הי"ו, בנו של האדמו"ר מביאלא שליט"א, שנכנס תחת החופה עב"ג בת האדמו"ר מנדבורנה שליט"א מבית שמש.

החתונה התקיימה בעיר בורו פארק, היתה החתונה שמחה ביותר, הבחורים רקדו ושימחו באופן יוצא מן הכלל. שמח תשמח רעים האהובים!

צהלי ורוני יושבת הגליל

בשמחה גדולה מתקבלת הבשורה המרגינה על פתיחת בית הדפוס החדש בעיר הקודש צפת, בנוסף לבית הדפוס שקיים בירושלים, יהודים מכל רחבי ארץ ישראל מחיים את נפשם בעצות המתוקות של רבינו הקדוש, עוד ועוד יהודים מתוודעים לחיזוק של ראש הישיבה שליט"א שמאיר את חייהם, ונותן עצות מעשיות לכל פרט בחיים בשפה לבבית ושווה לכל נפש, הביקוש גובר והולך, וכמענה לדרישה הגדולה נפתח בית הדפוס הגדול בצפת שממנו יצאו ספרים, קונטרסים וגיליונות ויופצו בכל הסביבה, וכך יקרבו המוני יהודים לאבינו שבשמים, כעת ניתן להיות שותפים ביחוי הרבים העצום ולהרים את תרומתכם הנדיבה וכן לחתום הוראת קבע להחזקת בית הדפוס.

ניתן לתרום בכל עמדות נדרים פלוס על שם "היכל הקודש ירושלים" ולבחור בקטגוריה "צפת". ופרצת ימה וקדמה צפונה ונגבה!

להתחמק בחוכמה
לא תמיד אפשר להילחם פנים מול פנים,
לפעמים צריך לדעת להתחמק בחוכמה
קול ברסלב באידיש
0797040066 1, 2, 1,
7, 1, 35

ביהמ"ד היכל הקודש ברסלב
עיה"ק ירושלים תובב"א
רחוב רבי נחמן מברסלב 12
מנחה וקבלת שבת
חצי שעה אחרי זמן הדלקת הנרות
תפלת שחרית שב"ק - 9:15
מנחה וסעודה שלישית
חצי שעה לפני השקיעה

הפצה סנטר - ירושלים עיה"ק
ספרים | קונטרסים | דיסקים | כרטיסי SD | כונן USB |
שיעורים | חיזוק יומי | מגוונים | טכנאות
- מראש הישיבה שליט"א -
להרשמה לנסיעות לציון הקדוש
של מזהרא"ש זיע"א
התקשרו 052-7644-664

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
ארץ ישראל 0797040069 ארה"ב 845-351-0910/212-444-9169
אנגליה 438-300-9090 / קדה 03303502363
חיזוק יומי במייל rabbirothhebrew@gmail.com / 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד
ארץ ישראל 0797040066 ארה"ב 845-351-0910 / 212-444-9191
אנגליה 438-300-8080 / קדה 03303502361
לקבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com